

اسارت زنان بی زبان

مهسا مهدی زاده

سه‌شنبه ۲۱ اردیبهشت ۱۳۸۹ - ۱۱ می ۲۰۱۰

مهسا مهدی زاده - فعال سابق دانشجویی آذربایجان در دانشگاه ارومیه

زنان نیمی از جامعه‌ای هستند که کل آن جامعه را هم به دنیا می‌آورند و هم در تربیت آن نقش اساسی دارند. تاریخ شفاهی و گنجینه‌های ملی یک ملت لایب‌ها، شعرها، قصه‌های ملی، شعور ملی، عشق به وطن، به واسطه‌ی مادرها و به زبان مادران به فرزندان منتقل میشود. حیات ملی یک ملت با تمام هستی‌اش با علم ملی زنان نسل به نسل حفظ میگردد. زن جوهره‌ی یک ملت است، همانگونه که واژه‌های سرزمین مادری، زبان مادری که منشأ حیات و ارزشهای آزادگی یک ملت است، زن و مادر را به عنوان منشأ قدرت یک ملت در حفظ استقلال خویش به وضوح نشان میدهد.

در مبارزات تاریخ آذربایجان بر علیه استعمار، حضور زنان مبارز و جسور در پیروزی مبارزات تاثیر بسیاری داشته است. زنان از یک سو با تربیت انسانهای معتقد به آزادگی انسان و از سوی دیگر با تحمل شرایط سخت روزهای مبارزه، مبارزان بی نام و نشان تاریخ معاصر ما بوده‌اند. جسارت و فداکاری زنان ما که همواره بی هیچ ادعای قدرت و بی هیچ چشم داشتی پشتوانه‌ی دلاوریهای مردان تاریخمان بوده است تاریخ نا نوشته‌ای است، که تمام تاریخمان را رقم زده است. نمونه‌های بسیار کمی از قهرمانی زنانمان ثبت شده است، اما گذر زمان و ادامه‌ی مبارزات ملی مان بر علیه صورتهای استعمار نشان میدهد که زنان بی زبان ما بیشتر از آنچه که نوشته و گفت میشود در صحنه حضور دارند. امروز زنان این ملت بعد از نزدیک صد سال استعمار فکری-سیاسی، سلاح مبارزه با اسارت انسان را بر زمین نگذاشته‌اند. اسارت امروز همان اسارتی است که حقوق شهروندی یکی را به نفع دیگری مصادره میکند. اسارت امروز به رسمیت شناختن هویت یکی و غیر رسمی شمردن هویت آن دیگری با شعار برابری و اتحاد است. اسارت امروز اسارتی است که به یک مادر حکم میکند برای آماده کردن کودکش برای حضور در جمع او را به زبان مادران رسمی بزرگ کند. اسارت امروز همان اسارتی است که دختران برخی شهرهای ترک را به جایی کشند که به جای زبان مادریشان به زبان نامادری رسمیشان حرف بزنند، تا حضور راحت تری در جامعه داشته باشند. اسارت زنان بی

زبان اسارت ملتی است که هویتش غیر رسمی اعلام شده و برای رسمیت حضور در خاک و خانهٔ خویش باید قربانی حقوق رسمی‌ها باشد. زنان بی‌زبان که فرزندان خود را آمادهٔ حضور در اسارت حقوق برتر رسمی‌ها میکنند، مادران تمام هستی ملت خویشند. و پایان این اسارت زمانی است که زنان بی‌زبان یک ملت پی‌اسارت خویش ببرند و قدم به میدان مبارزه بگذارند. چرا که زن و مادر منشأ تولد آزادی یک ملت است. امروز زن مدرن و تحصیل‌کرده نه تنها به عنوانه مربی و مادر فرد جامعه است، بلکه سمبل پیشرفت و معیار شعور ملی یک ملت برای حفظ حقوق انسانی خویش در دنیای مدرن است.

حضور زنان ترک در جریانهای هویت‌خواهی هم به عنوان زن و مادر در خانواده‌ها و هم در عرصهٔ فعالیتهای اجتماعی و سیاسی در بلوغ اجتماعی نسل هویت‌خواه مدرن تاثیر قابل توجهی دارد که بدون توجه به این نقشها پیروزی اجتماعی تفکر هویت‌خواهی ما غیر قابل باور است. تجمعات ۱۳ فروردین در اعتراضات کنار دریاچهٔ اورمو و بعد از آن بازیهای تیم تراختور، نکتهٔ بسیار روشنی را بر همگان آشکار کرد و آن وجود درک عمیق زنان ما از مسائل ملی و حضور آگاهانه آنها و مطرح کردن خواستههای ملی‌شان با جسارت تمام بود. حضور زنان ما در میادین فوق‌نگاه تنقیدی به زن آذربایجانی را در حوادث اخیر ایران زیر سوال برد. بعد از حوادث موسوم به جنبش سبز که ترکها سیاست سکوت را برگزیدند حضور فعالانهٔ زنان در همایش حمایت از دریاچهٔ اورمو و بعد از آن حضور جسورانشان در تشویق تیم تراختور درک عمیق زنان آذربایجان را از هویت خویش و عصیان آنها را در برابر بی‌عدالتیها و نابرابریها نشان داد. در تجمع مسالمت‌آمیزه دریاچهٔ اورمو که با یورش مامورن امنیتی مواجه شد، مقاومت و رشادت زنان وصف‌ناپذیر است. زنان دلیری که فریاد تورک‌دیلینده مدرسه ... بیز اولمیه حاضریق با بکین سربازیق... سر داده بودند، بسیاری از آنها دست کودکان خود را گرفته و در برابر نیروهای امنیتی ایستادند نه فرار کردند و نه پنهان شدند بزرگی ای روح آزادیخواه ملتی اسیر را به نمایش گذاشتند. با وجود زن بودن و شرایط نابرابر قانون و فرهنگی نسبت به مردها حقوق ملی خویش را دوشادوش مردان مطرح کردند.

حضور جسورانهٔ زنان ما در تشویق تیم تراختور و دستگیری آنها و اصرار آنها در مطرح کردن حقوق ملیشان با وجود تمام مشکلاتی که به واسطهٔ زن بودن بیشتر از مردان گریبانگیرشان خواهد شد، آگاهی سیاسی و اجتماعی و سیاسی زن آذربایجانی را در خصوص مسائل مربوط به ترکها نشان داد.

زنان ترک روسری به سر و لباس بلند بر تن آمدند تا با وجود تمام تبعیضهای جنسی تکامل روح یک ملت را در طرح مستقل خواسته هایش به نمایش بگذارند. مبارزه با هر نوع تبعیضی اگر با همراهی دوشادوش زنان و مردان صورت بگیرد قدرت مبارزه را کامل خواهد کرد. مردان ترک اگر در شکستن تابوهایی که حضور فعال زنان در فعالیتهای سیاسی و اجتماعی را محدود میکند یاور زنان باشند زنان با اعتماد بیشتری در حرکت ملی حضور خواهند داشت. امروز زنان ما به فرهنگی احتیاج دارد که به زن نه به عنوان یک جنس دوم بلکه به عنوان یک انسان فرصت و مجال طرح خواسته هایش را بدهد. سنگینی بار تبعیض جنسی که حضور فعال در جامعه را برای زنان ما سختتر کرده است تعصبات کور و بی معنی محدود کردن زنان و نا امن کردن محیط فعالیت برای آنان محکوم کردن مادران یک جامعه بی زبان به سکوت و سر خوردگی است. مبارزه را باید از خانه ها شروع کنیم چرا که استعمار محکمترین پایگاههایش را در خانه هایمان ساخته است و امروز بیش از هر چیز به قدرت و دانش ملی زنان ما ن و تربیت نسلی آگاه به حقوق استعمار شده مان نیاز داریم. جسارت زنان ما و حضور آگاهانه شان در قالب حرکت ه هویت خواه ملی ثابت کرد زمان اسارت زنان بی زبان به پایان رسیده است.